

lige Produktion paa Grund af Høstens Ringhed blev knap. Denne Formindskelse i Svinenes Antal har selvfølgelig maattet medføre Undersøgelser af Rationeringsmulighederne, i den resterende Del af Aaret, og man er kommet til det Resultat, at det ved Anvendelse af det saltede Flæsk og ved en Tilvebringelse af mere fede Svin — Svin, der var opfodrede til en højere Slagtevægt end den, der for Øjeblikket er almindelig — vil være muligt at komme igennem. Derfor har jeg, som jeg bebudede ved Kornlovsforslagets Fremsættelse, forhandlet med Rigsdagens to Finansudvalg om allerede for indeværende Aar at forøge det Tilskud til Flæskeproducenterne, som skulde indeholde en Opmuntring til selv under de nuværende vanskelige Forhold at føre Svinene frem til fuld normal Slagtevægt. Jeg har fra Folketingets Finansudvalg faaet Tilslutning hertil. Jeg anlager, at jeg ogsaa allerede har faaet Tilslutning fra Landstingets Finansudvalg; min Forhandling med dette Udvalg i Gaar giver mig ikke Grund til at tro andet. Naar denne ventede Forøgelse af Tilskuddet og derved en fortsat Opfodring af de Svin, der findes, vil føre disse frem til Slagterierne i bedre Stand, end de før har været i, og naar endvidere det saltede Kvantum Flæsk anvendes over hele Landet, haaber jeg, at det maa lykkes de eksportberettigede Slagteriers Fællesudvalg at forvalte Rationeringen saaledes, at de Klager, der for Øjeblikket er fremme, i alt Fald maa formindskes.

For at en Rationering af vort samlede Kvantum Flæsk, salt og fersk, skal kunne finde Sted, har det imidlertid været nødvendigt at søge at betragte det henlagte saltede Flæsk som et hele Landet tilhørende Lager. Overfor de Kommuner, som har hensaltet meget, er det derfor gjort gældende, at deres Lagre maa staa til de andre Kommuners Disposition, og hvis Rationeringsplanen lykkes, vil dette være til disse Kommuners Fordel, thi naar der kun ved en ligelig Fordeling af alt salt og fersk Flæsk kan tilvebringes det fornødne Kvantum til alle Indbyggere, vilde de Kommuner, som ligger med betydelige Lagre af saltet Flæsk, være henviste til udelukkende at anvende det saltede og maatte give Afkald paa enhver Andel i fersk Flæsk, hvis de ikke selv vilde give Afkald paa noget af det saltede til Fordel for andre Kommuner.

Der er imidlertid her et økonomisk Forhold, om hvilket jeg allerede nu vil sige, at det er for Øjeblikket til Over-

vejelse. Den Gang Kommunerne paatog sig at hensalte Flæsk, blev der truffet Aftaler mellem dem og Andelsslagterierne om den Pris, de skulde betale Slagterierne for Modtagelsen af Flæsk. Andelsslagterierne kunde selvfølgelig ikke foretage den Bacontilskæring af Flæsket og den Hensaltning og Oplagring i nogen Tid, som maatte ske for Kommunernes Skyld, uden at faa Omkostningerne derved dækket, og derfor aftaltes der et Vederlag herfor fra Kommunerne til Andelsslagterierne. Dette vil imidlertid medføre, at Kommunerne, naar de senere skulde bringe det saltede Flæsk ud til Maksimalpris, vilde have haft Udgifter, for hvilke de ikke vilde kunne finde fuld Dækning ved Maksimalprisen. Saafremt dette var blevet et indre kommunalt Anliggende, vilde vedkommende Kommune ved at lade sin Flæskerationering foregaa som en Dyrtidsforanstaltning og lade den indgaa under Dyrtidslovens Regel kunne faa den efter Dyrtidsloven fastsatte Statsrefusion herfor. Men i det Øjeblik Hensaltningen ikke bliver et indre kommunalt Anliggende, men et for hele Landet fælles Anliggende, med andre Ord, naar de Kommuner, som har foretaget Hensaltning i saa Henseende, har været Agenter, Kommissionærer — hvad man vil kalde det — for Samfundet, kan man selvfølgelig ikke paaføre dem Udgifter for denne Virksomhed, og da navnlig ikke for den Virksomhed, som kommer andre Kommuner til gode. Jeg har derfor paabegyndt Undersøgelse og Forhandling om at tilvejebringe en Ordning, hvorved Kommunernes Hensaltningsudgifter udover det, som de vil faa igen ved Maksimalprisen, kan bæres helt af Staten.

Med Hensyn til Fremtiden udkastede det ærede Medlem fra Horsens den Tanke, at der kunde paabydes enhver Landbruger at producere et bestemt Kvantum Flæsk efter sin Ejendoms Størrelse. Jeg tillader mig at henvise til, at der i Kornlovsforslaget er optaget Bestemmelser, som vil gøre det naturligt for Landbrugerne at producere Flæsk for det 4de Tusinde Kroner af deres Ejendoms Jordværdi, som derved bliver leveringsfri, og endvidere, at der i det nævnte Lovforslag er optaget en Bestemmelse om, at Indenrigsministeren be myndiges til med Slagterierne at træffe en Overenskomst, hvorved disse yder et Tilskud, saa at Producenten faar 2 Kr. 30 Øre pr. kg slagtet Vægt, som leveres i Henhold til den Bestemmelse, jeg nu nævnede, og i øvrigt for alt det Flæsk, som er nødvendigt til Be-